

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Promptvarii exequialis pars ...

Continens centurias II. dispositionum, quibus themata funebria sive
scripturae dicta varia ...

Bidembach, Felix

Frankofurti, 1625

Thema L.

[urn:nbn:de:bsz:31-130978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130978)

Vs vs huius loci hic erit, vt hac consolatione superemus omnes miseras & molestias huius mundi, dum intelligimus, nos iam vere vti frui bonis regni Dei, quæ cum omnibus mundi thesauris & delitiis non sunt permutanda: videlicet iustitia Christi imputata, pace cōscientiæ: vt hinc merito possimus latari & exultare in domino Rom. 12. v. 12. Spe gaudentes. Et hæc erunt perficienda in regno gloriæ, quod expectamus.

2. Deinde intelligimus non esse ciues huius regni, nec etiã fore hæredes alterius regni, qui delicias tantum querunt in cibo & potu. Quales sunt multi, Nabalo, 1. Sam. 2. 5. & epuloni purpurato, Luc. 16. similes, qui hoc pro simbolo habent: Edamus, bibamus, cras moriemur. 1. Cor. 15. v. 33. Quorum enim Deus venter, illorum finis interitus, Phil. 3. v. 19. Die hiesßen Gott den Himmel/ vnd nemen sie es auff Erden also an. At sic dicit vox Dei, Luc. 12. *Stulte*, hac nocte auferetur anima tua. Ergo sit nobis delectatio in veris bonis huius regni, de quibus iam dictum est.

F I N I S.

T H E M A L.

1. Cor. 1. v. 30.

Christus factus est nobis à Deo sapientia, iustitia, sanctificatio & redemptio.

D I S P O S I T I O.

In fine huius capituli Paulus hortatur, ne quis homo propter suam sapientiam, nobilitatē, potentiam, coram Domino glorietur. Deo enim magis placere stulta, ignobilia, imbecilla coram mundo. Et claudit caput primum his verbis Jeremiæ, qui gloriatur, glorietur in Domino, Hier. 9. v. 24.

Interim vero verbis præfatis (quæ medium inter ea quæ diximus locum tenent) ostendit Paulus, quæ vera possit esse gloriatio Christianorum, hæc scilicet, quod Christus ipse factus sit sapientia, iustitia, sanctificatio & redem-

redemptio: ostendens nimirum illos quatuor summa beneficia habere à Christo, in quibus merito lætari & gloriari possint: cum ea ad æternam salutem credentibus cedant. De his singulis, quam sint nobis ad salutem æternam necessaria & vtilia, ordine iam audiemus, vbi primum Pauli verba examinauerimus.

I. Pars.

Antequam vero ad ipsa beneficia (quæ habemus per Christum) accedamus, prius verba Pauli erunt consideranda. Eleganter enim & emphaticè hanc rem expressit.

1. Notandum autem, quomodo Paulus de Christo loquitur: quod sc. is à patre sit factus sapientia, &c.

2. Neque tantum dicit, factus est ipse à patre sapiens, iustus, sanctus. Quid enim iuaret nos, si is maxime talis esset, nos autem essemus stulti, iniusti, immundi, &c.

3. At dicit Christum à Deo factum alijs sapientiam, iustitiam, sanctificationem, &c.

4. Et diserete addit, ipsum sic factum esse NOBIS. Quæ verba generalem Vsvm huius loci demonstrant, quod sc. omne id, quod Christus acceperit à patre, in nostrum vsum contulerit: vt non sibi tantum sit factus iustus, sapiens, &c. sed nobis. Propter nos enim venit, & propter salutem nostram omnia fecit.

Sic Zacharias etiam cap. 9. v. 9. loquitur, Rex venit TIBI iustus, saluator, &c.

Nobis enim omnia sua dona, quæ ad salutem nostram necessaria sunt, communicare voluit: Et qui Christum donauit, omnia simul cum ipso donauit, Roman. 8. vers. 22.

1. Hinc agnoscenda immensa Dei bonitas & φιλανθρωπία, Tit. 3 v. 4. Sic etiam paucis Chylostromus hoc insinuat, dicens: Non inquit, sapientes nos fecit, sed factus est nobis sapientia: vt scilicet muneris liberalitatem significaret, ac si dicat, seipsum nobis dedit.

2. Agnoscenda Christi erga fratres suos dilectio &

affectio: *Dass er nichts vngetheilt mit vns haben wöllen.*

3. Sequatur ergo nostra gratitudo: vt nos vicissim omnia nostra conferamus, ad gloriam sanctæ Trinitatis: & cum omnibus sanctis angelis semper cantemus Deo laudes.

II. Pars.

Nunc in specie singula bona, quæ à Christo habemus, explicabimus.

I. Sapiencia factus nobis. Nos natura sumus stulti & insipientes, & animalis homo non intelligit, quæ Dei sunt, 1. Cor. 2. v. 14.

Itaque Christus nobis factus est sapientia, Et sic quidem (vt Chryostomus annotat) sapientes nos fecit, (ordine enim procedit Paulus) cum sustulit errorem, & cum demum iustos & sanctos reddidit, spiritum nobis largitus, & sic omnibus nos malis liberavit. Quis igitur iam nobis sapientior est, qui non Platonis habemus sapientiam, sed ipsum Christum, Deo sic voleate. Hæc ille. Cognitio illa Christi nos beat, ideoque summa sapientia est, qua caruerunt Ethnici.

Loquens Christum ergo statuamus omnem nostram esse sapientiam. Si Christum nescis, satis est si cætera nescis. Si Christum nescis, nihil est si cætera discis. Is è sinu patris profert nobis necessaria scitu ad salutem, Joa. 1. vers. 18. & reuelat noticiam Dei paruis, Matt. 11. v. 25. & ostendit nobis patrem, Joan. 14. vers. 8. quo contenti esse possumus.

Glorientur itaque licet alii de sua sapientia: nobis sapientia Christi satis est. Propter illum non grauemur stulti haberi in mundo, 1. Cor. 4. v. 10.

Sicut autem in ipso reconditi sunt omnes thesauri sapientia, Col. 2. v. 3. ita nos etiam implebit cognitione sui ad salutem, 1. Cor. 2. v. 12.

II. Factus est nobis iustitia. Natura omnes sumus iniusti peccatores, Rom. 3. v. 13. Iustitiæ nostræ vestis immunda, Ela,

THI
Ela 6a.
opparat
Loc v s
m Christi
ultia fit im
echina, se
ngra, Pro n
Pro nobi
Pro nobi
ad ngram
III. Factu
ram Deo sa
Anno s
dom est cor
teumus vi
& Iuac
CONS
IJoan. 1. v
Spiritu sa
riam, a
IV. Fa
peccatar
cati mors
lestiaze
L. Chr
ntem pr
tionem &
Tenta
qui no
cut vna c

THEMA L. EX NOVO TEST. 569

IIa, Esa 64. At Christus nobis suam donat & per fidem imputat iustitiam, Rom. 4. v. 5. 6. & seqq.

Loc v s. Non noua est doctrina, quod per alienam videlicet Christi iustitiam iustificemur: quæ tamen propria nostra fit imputatione. Hęc non Pauli tantum, Rom. 4. est doctrina, sed Hieremias, cap. 23. & 33. v. 16. Ichoua iustitia nostra. Pro nobis enim ipse legem impleuit.

Pro nobis pœnas dedit, Esa. 53. v. 5.

Pro nobis factus obediens patri, Phil. 2. v. 8. & traditus ad nostram iustificationem Rom. 4. v. 25.

III. Factus est nobis sanctificatio. Debēbamus esse coram Deo sancti, sicut ipse sanctus est, Levit. 19. v. 2.

At nos sumus immundi. Nemo enim potest dicere, Mundum est cor meum, Pro. 20. v. 9. Ideoque nec Deum poteramus videre. At Christus sanctificauit nos suo sanguine & lauacro aquæ &c.

CONSOLATIO est, quod Christus nos sic mundauit 1. Joan. 1. v. 7. & sanctificauit mundatos, Eph. 5. v. 26. Atque spiritu sancto donauit, ut transformemur à gloria in gloriam, 2. Cor. 3. v. 18.

IV. Factus est nobis redemptio. Eramus omnes propter peccatum ad iudicati morti. Rom. 6. v. 23. stipendium peccati mors. Christus autem redemit sua morte, & mortem destruxit. Hof. 13. Ero mors tua.

L. Christus est *λύτρον* pro nobis, Matt. 20. v. 28. Redemit autem pretioso sanguine, 1. Petr. 1. v. 19. Hoc ad consolationem & simule etiam ad correptionem facere debet.

F I N I S.

THEMA LI.

I. Col. 10. v. 13.

Tentatio vos non cœpit nisi humana. Sed fidelis est Deus qui non finet vos tentari, supra id quod potestis: imo faciet vna cum tentatione euentum quo positis sufferre.

Nn 4

Dis.